

Innstilling fra sakkyndig komité

OsloMet - storbyuniversitetet

Periodisk tilsyn med systematisk kvalitetsarbeid

2020

NOKUT fører tilsyn med kvaliteten i høyere utdanning og skal bidra til kvalitetsutvikling ved institusjonene. Dette gjør vi blant annet gjennom å føre tilsyn med institusjonenes systematiske kvalitetsarbeid. Alle norske universiteter og høyskoler er pålagt å ha dokumenterte interne systemer for kvalitetssikring av utdanningen. Institusjonens kvalitetsarbeid skal gi institusjonen tilstrekkelig kunnskap for å kunne vurdere kvaliteten i egne studietilbud. Resultatene fra kvalitetsarbeidet skal avdekke eventuell sviktende kvalitet i studietilbudene og bidra til kontinuerlige forbedringer.

Det skal ikke gå mer enn åtte år mellom hvert tilsyn med en institusjons systematiske kvalitetsarbeid. Institusjonene blir varslet om tilsynet minst seks måneder før tilsynet starter.

Institusjon:	OsloMet - storbyuniversitetet
Sakkyndige:	Øyvind Gregersen, Eira Garrido, Nina Skarpenes og Malin Östling
Dato for vedtak:	[dag.måned.år]
NOKUTs saksnummer	18/09480

Innhold

1	Om tilsynet ved OsloMet - storbyuniversitetet	1
2	Om OsloMet – storbyuniversitetet og organisering av kvalitetsarbeidet	2
2.1	Om OsloMet - storbyuniversitetet	2
2.2	Organiseringen av kvalitetsarbeidet	3
3	Vurderinger og konklusjoner for de enkelte krav	5
3.1	Universitets- og høyskoleloven	5
	§ 1-6. Kvalitetssikring.....	5
	§ 4-3. Læringsmiljø.....	7
3.2	Studiekvalitetsforskriften.....	8
	§ 2-1. Krav til systematisk kvalitetsarbeid – periodiske evalueringer	8
3.3	Studietilsynsforskriften.....	9
	§ 4-1 (1) Forankring i strategi og dekking av vesentlige områder for kvaliteten på studentenes læringsutbytte	9
	§ 4-1 (2) Forankring i styre og ledelse og fremming av kvalitetskultur	10
	§ 4-1 (3) Ordninger for systematisk kontroll av forskriftskrav.....	13
	§ 4-1 (4) Systematisk innhenting av informasjon	15
	§ 4-1 (5) Bruk av kunnskap fra kvalitetsarbeidet.....	17
	§ 4-1 (6) Vurdering og utvikling av institusjonens studieportefølje.....	19
4	Komiteens helhetlige vurdering og konklusjon for institusjonens systematiske kvalitetsarbeid	21
5	Vedlegg til komiteens rapport til NOKUT	22
	Råd til videreutvikling av institusjonens systematiske kvalitetsarbeid	22

1 Om tilsynet ved OsloMet - storbyuniversitetet

OsloMet – storbyuniversitetet (OsloMet) ble 31. mai 2019 bedt om å sende inn dokumentasjon om hvordan kvalitetsarbeidet oppfyller gjeldende krav i lov og forskrifter. I tillegg til dokumentasjon på kvalitetsarbeidet på institusjonsnivå ba NOKUT OsloMet om å sende inn dokumentasjon på kvalitetsarbeidet ved følgende studietilbud:

- bachelor i sykepleie
- bachelor i økonomi og administrasjon
- master i produktdesign
- ph.d. i utdanningsvitenskap for lærerutdanning
- videreutdanning digital kompetanse for lærere (nettbasert)

OsloMet sendte inn dokumentasjon 8. oktober 2019.

NOKUT gjennomførte institusjonsbesøk 18. og 19. november 2019, og den sakkyndige komiteen intervjuet studenter med og uten tillitsverv på bachelor-, master- og ph.d.-nivå, undervisere, programansvarlige, praksisansvarlige, studieledere, instituttledere, prodekaner og dekaner, administrativt ansatte, representanter fra utdannings-, doktorgrads-, FoU- og læringsmiljøutvalg, institusjonens øverste ledelse og representanter fra OsloMets styre.

Vurderingene i tilsynsrapporten er basert på dokumentasjon som er mottatt fra institusjonen, intervjuer og supplerende dokumentasjon. Oversikt over den skriftlige dokumentasjonen er tilgjengelig i offentlig postjournal.

2 Om OsloMet – storbyuniversitetet og organisering av kvalitetsarbeidet

2.1 Om OsloMet - storbyuniversitetet

OsloMet – storbyuniversitetet (OsloMet) ble etablert 12. januar 2018, da Høgskolen i Oslo og Akershus (HiOA) ble akkreditert som universitet. OsloMet har en profesjons- og arbeidslivsrettet profil og er Norges tredje største universitet med i underkant av 21 000 studenter og rundt 2 000 ansatte. Universitetets studieportefølje består av 48 bachelor-, 38 master- og syv doktorgradsprogrammer. I tillegg tilbyr universitetet flere etter- og videreutdanninger.

Universitetet er organisert i fire fakulteter og to sentre:

- Fakultet for helsevitenskap (HV)
- Fakultet for lærerutdanning og internasjonale studier (LUI)
- Fakultet for samfunnsvitenskap (SAM)
- Fakultet for teknologi, kunst og design (TKD)
- Senter for profesjonsstudier (SPS)
- Senter for velferds- og arbeidslivsforskning (SVA).

Universitetet har to studiesteder: Pilestredet og Kjeller¹. Hovedadministrasjonen er lagt til Pilestredet.

OsloMets styre er universitetets øverste beslutningsorgan, og det nåværende styret for OsloMet ble oppnevnt av Kunnskapsdepartementet (KD) våren 2019. Universitetet har en enhetlig ledelse, med rektor som daglig leder for universitetets faglige og administrative virksomhet. Rektors ledergruppe består av prorektor for utdanning, viserektor for forskning og utvikling, direktør for organisasjon og virksomhetsstyring og direktør for digitalisering og infrastruktur, i tillegg til dekanene for hvert av de fire fakultetene og de to senterlederne.

Litt historikk

OsloMet har en to hundre år lang tradisjon med å utdanne studenter blant annet til lærere, ingeniører og sykepleiere. Historien til OsloMet bygger på flere fusjonsprosesser. Som del av høyskolereformen i 1994 ble de ulike høyskolene i Oslo- og Akershusregionen samlet til to høyskoler – Høgskolen i Akershus og Høgskolen i Oslo. Begge høyskolene ble akkreditert som høyskoler i 2003, og de fusjonerte i 2011 til én institusjon, Høgskolen i Oslo og Akershus (HiOA).

I 2005 og 2006 gjennomførte NOKUT evaluering av system for kvalitetssikring ved henholdsvis Høgskolen i Akershus og Høgskolen i Oslo. Begge høyskolene fikk sine systemer godkjent. NOKUT har også gjennomført én evaluering av system for kvalitetssikring ved HiOA. Evalueringen ble gjennomført i 2013/2014, og systemet for kvalitetssikring ble godkjent i 2015. I forbindelse med universitetsakkrediteringen i 2018 konkluderte den sakkyndige komiteen med at HiOA oppfylte kravet om at institusjonens systematiske kvalitetsarbeid skal være godkjent av NOKUT.

¹ Campus Sandvika er under avvikling.

2.2 Organiseringen av kvalitetsarbeidet

Kvalitetsarbeidet ved OsloMet beskrives i *System for kvalitetssikring og kvalitetsutvikling av utdanningene ved OsloMet*, vedtatt av styret 10. februar 2015 og sist revidert 2. august 2018. Dette dokumentet er under revidering med hensikt om å forenkle og videreutvikle systemet. I tillegg er retningslinjer, prosess- og rutinebeskrivelser, verktøykasse og årshjul viktige deler av det systematiske kvalitetsarbeidet.

Kvalitetssystemet tar sikte på å løse kvalitetsutfordringer og stimulere til utvikling av utdanningskvalitet på lokalt nivå ved institusjonen, og dekker studietilbud på bachelor-, master- og ph.d.-nivå samt etter- og videreutdanning. Informasjon innhentes og sammenfattes på emne-, program-, institutt-, fakultets- og institusjonsnivå. Kvalitetsarbeidet er bygget opp rundt vurderingen og oppfølgingen av fem kvalitetsdimensjoner med tilhørende indikatorer:

1. inntakskvalitet
2. kvalitet på infrastruktur og informasjon
3. kvalitet på program
4. kvalitet på faglig utbytte
5. samfunnsrelevans

Informasjonen om kvalitetstilstanden som systemet frembringer, behandles av universitetets sentrale råd, utvalg og styrer:

- utdanningsutvalg (UU) – finnes både på fakultetsnivå og sentralt nivå
- doktorgradsutvalg (DGU) – finnes både på fakultetsnivå og sentralt nivå²
- FoU-utvalget
- fakultetsråd (fra 1. januar 2020 opprettes fakultetsstyret)
- læringsmiljøutvalg (LMU)
- OsloMets styre

Studentene er representert i disse organene, og universitetet har et aktivt studentparlament samt eget forum for ph.d.-kandidater. Studentråd og fagråd er også involvert i kvalitetsarbeidet på institutt- og fakultetsnivå. I tillegg har universitetet en divisjon for utdanning og bibliotek som ledes av prorektor for utdanning. I denne enheten ligger avdeling for utdanning, som bistår administrativt på fakultets- og instituttnivå med oppgaver knyttet til kvalitetsarbeidet, utvikling av rutiner og systemer samt analyse og sammenstilling av datagrunnlag.

Styret har ansvaret for kvalitetssikringssystemet og utvikling av utdanningene, og på bakgrunn av den årlige kvalitetsrapporteringen skal styret prioritere retningen for kvalitetsarbeidet ved OsloMet. I tillegg er det også styrets ansvar at systemet revideres hvert femte år. Rektor har ansvaret for å følge opp kvalitetsarbeidet ved institusjonen, og ledelsen gjennomfører styringsdialogmøter med fakultetene og påser at styret får informasjon om kvaliteten i utdanningene. Det formelle ansvaret for

²Det sentrale doktorgradsutvalget legges ned fra 1. januar 2020 og beslutningsmyndighet i de sakene doktorgradsutvalget har behandlet er dels delegert til fakultetene, dels til det sentrale utdanningsutvalget og FoU-utvalget. Prorektor for utdanning og viserektor for forskning og utvikling vil være leder for henholdsvis Utdanningsutvalget og FoU-utvalget, samt nestleder i det utvalget de ikke selv leder.

gjennomføringen og oppfølgingen av kvalitetsarbeidet er forankret i universitetets ledelsesstrukturer, fra emne- til studieprogramansvarlig, via instituttleder til dekanatet eller senterleder, videre opp til prorektor for utdanning, rektor og OsloMets styre. Systemet legger opp til aktiv studentdeltagelse, og studenttillitsvalgte er gitt en sentral rolle knyttet til emneevaluering og emneoppfølging. Studenter og ph.d.-kandidater skal få informasjon om relevante evalueringer og undersøkelser gjennom sine tillitsvalgte.

Fakultetsadministrasjonen bistår dekaner og prodekaner for utdanning i utarbeidelse av fakultetsrapportene som blir lagt frem for fakultetenes utdanningsutvalg og fakultetsråd. Avdeling for utdanning i divisjon for utdanning og bibliotek sammenstiller institusjonens kildegrunnlag i den årlige kvalitetsrapporten. Denne rapporten legges frem for utdanningsutvalget sentralt, læringsmiljøutvalget (LMU), OsloMets ledelse og styret. Det kommer frem i beskrivelsen av kvalitetssystemet at dekan og styret, basert på funn i kvalitetsarbeidet, skal ta stilling til budsjettmessige beslutninger som legger til rette for god kvalitetsutvikling av universitetets utdanninger.

Det studienære kvalitetsarbeidet

Det studienære kvalitetsarbeidet for studieprogrammene på bachelor- og masternivå baserer seg på interne og eksterne kilder som eksempelvis Sisteårsstudenten, Kandidatundersøkelsen, Arbeidsgiverundersøkelsen, Studiebarometeret, Studentenes helse- og trivselsundersøkelse og frafallsstatistikk fra DBH. Alle emner skal evalueres. Evalueringsmetoden er valgfri, hvilket innebærer at tilbakemeldingene fra studentene på undervisning, arbeidsformer, vurderingsformer og læringsutbytte kan gis skriftlig eller muntlig, underveis eller i slutten av evalueringsperioden. Resultatene fra evalueringene skal oppsummeres i en emnerapport. Studentene og studenttillitsvalgte skal, så langt det lar seg gjøre, bekrefte eller komme med tilbakemelding på innholdet i emnerapportene. Basert på emnerapportene, samt andre undersøkelser og kilder, utarbeider instituttene kvalitetsrapporter for hvert enkelt studieprogram og for instituttet som helhet. Institutt- og studieleder har ansvar for dette arbeidet.

På ph.d.-nivå skal også alle emnene evalueres av kandidatene hver gang emnene gjennomføres, og kandidatene evaluerer i tillegg egen progresjon i en årlig fremdriftsrapport. Kandidatenes vurdering av programmet ut ifra OsloMets fem kvalitetsdimensjoner er en del av den årlige programrapporten som blir behandlet i doktorgradsutvalget lokalt. Vurderingene kommer også frem av kvalitetsrapportene for hvert institutt som behandles i lokalt utdanningsutvalg. I tillegg blir rapportene diskutert i det sentrale doktorgradsutvalget som gjør en helhetlig vurdering og gir råd til styret om kvalitetsutvikling av ph.d.-utdanningene ved OsloMet. Denne helhetlige vurderingen inngår som en del av OsloMets kvalitetsrapport. Faglig ansvarlig for forskerutdanningene har ansvar for dette arbeidet. I 2018 og 2019 har OsloMet i tillegg gjennomført egne ph.d.-undersøkelser til bruk i rapporteringen på institusjonsnivå.

OsloMet har opprettet en meritteringsordning og andre utmerkelser innen studiekvalitet som ledd i å stimulere til kvalitetsutvikling. I tillegg skal også arbeid ved Senter for profesjonsstudier ved OsloMet bidra til at kvalitetsutviklingen ved universitetet er kunnskapsbasert.

3 Vurderinger og konklusjoner for de enkelte krav

3.1 Universitets- og høyskoleloven

§ 1-6. Kvalitetssikring

Universiteter og høyskoler skal ha et tilfredsstillende internt system for kvalitetssikring som skal sikre og videreutvikle kvaliteten i utdanningen. Studentevalueringer skal inngå i systemet for kvalitetssikring.

Vurdering

Dokumentasjonen viser at OsloMets interne kvalitetssystem er tilfredsstillende. Systemet fanger opp avvik, og ansvarlige personer tar tak og retter opp i avvikene. OsloMet henter informasjon fra flere kilder, og har blant annet utstrakt bruk av studentevalueringer. Samlet sett gir dette god og nyttig informasjon til bruk i institusjonens arbeid med utdanningskvaliteten.

Kvalitetssystemet ble vedtatt i 2015 (sist revidert i 2018) og er per dags dato inne i en ny revisjonsprosess. Komiteen har noen innspill i den forbindelse. For det første fremstår ikke systemet som fullt oppdatert, særlig med tanke på rollebeskrivelser i kvalitetssystemet. Dette forutsetter komiteen at kommer på plass i revisjonen. Et eksempel på en rolle som ikke er oppdatert, er «programansvarlig», som omtales enkelte steder i dokumentasjonen, men som ikke er nevnt i gjeldende kvalitetssystem. Komiteen vil også påpeke at rollen som programansvarlig i noen tilfeller ser ut til å overlappe med rollen som studieleder og/eller programkoordinator. Det vil være hensiktsmessig å klargjøre forskjellen, eventuelt overlappen, mellom disse rollene i revidert kvalitetssystem. Videre kan OsloMet med fordel redigere og forbedre teksten med forenklet struktur og korrekte kapittelhenvisninger.

Komiteen har videre en kommentar til rutinene for kvalitetssikring av etter- og videreutdanninger. I henhold til OsloMets kvalitetssystem skal etter- og videreutdanninger følge samme rutiner som emner og utdanninger i første og andre syklus. I dokumentasjonen fremgår det imidlertid at de ved Institutt for grunnskole- og faglærerutdanning (GFU) våren 2019 avdekket at det var behov for en tydeliggjøring av hvilke kvalitetssikringsprosesser som gjelder for rene videreutdanninger. Høsten 2019 fastsatte instituttet derfor nye rutiner, som presiserte at videreutdanningene skal ha studentrepresentanter og skrive fagrapporter som signeres av emneansvarlig og tillitsvalgt, og som igjen danner grunnlaget for en programrapport. Dokumentasjonen viser at OsloMet er klar over at det er særlige utfordringer med å få tak i tillitsvalgte på nettbaserte studier, og at det kan være utfordrende å innhente signatur. Komiteen vil oppfordre OsloMet til å være særlig oppmerksomme på videreutdanningenes særegenheter også i fremtiden. Komiteen vil også understreke betydningen av å sikre studentmedvirkning på en hensiktsmessig måte, også for etter- og videreutdanninger.

For det tredje vil komiteen kommentere noe OsloMet omtaler i sin redegjørelse. Universitetet forklarer at de i forbindelse med revisjonen av kvalitetssystemet vurderer å legge til rette for at en dialogbasert oppfølging av kvalitet kan erstatte deler av den skriftlige rapporteringen. Det kommer ikke frem av dokumentasjonen hva OsloMet legger i dette, men komiteen oppfordrer universitetet til å fortsette å sikre etterprøvable og skriftlig informasjon når de utarbeider et forenklet system.

Konklusjon

Kravet i universitets- og høyskoleloven § 1-6 er oppfylt.

§ 4-3. Læringsmiljø

(4) Institusjonens arbeid med læringsmiljøet skal dokumenteres og inngå som en del av institusjonens interne system for kvalitetssikring etter § 1-6.

Vurdering

OsloMets arbeid med helhetlig læringsmiljø inngår i institusjonens *Handlingsplan for utdanning 2018-2021*. Institusjonens kvalitetsrapport inngår i kildematerialet som handlingsplanen baserer seg på. I kvalitetssystemet er læringsmiljøutvalgets ansvar, rolle og oppgaver definert, og forhold som angår læringsmiljø er integrert i kvalitetsdimensjonene for inntak, infrastruktur og informasjon, program og faglig utbytte. OsloMet arbeider også med oppfølging av SHoT-undersøkelsen, Studiebarometeret og universitetets egen «Si ifra»-ordning. Institusjonen er i tillegg i oppstartsfasen for programmet *Den gode studentopplevelsen*. Programmet skal omfatte ulike utviklingsprosjekter som treffer studentene i alle faser av deres studieløp, fra de søker seg til en av OsloMet sine utdanninger til de fullfører en grad, alumnirelasjonen og eventuelt videre studier ved institusjonen, f.eks. videreutdanninger, masterstudier eller ph.d.-studier. OsloMet oppgir i sin redegjørelse at de opplever forventede gevinster som økt læringsutbytte, lavere frafall og mer effektiv dialog mellom studentene.

Komiteens inntrykk er videre at læringsmiljøutvalget med fordel kan inkluderes mer i OsloMets kvalitetsarbeid. Under intervjuene ved institusjonsbesøket ble det tydelig for komiteen at det er forskjell på hvordan ledelsen og LMU selv opplever medvirkningen ved OsloMet, og det kom frem at mandatet for LMU ble presisert rett før institusjonsbesøket. Komiteen oppfordrer OsloMet til aktivt å benytte læringsmiljøutvalget som en sparringspartner og aktør i arbeidet med utdanningskvalitet.

Konklusjon

Kravet i universitets- og høyskoleloven § 4-3 (4) er oppfylt.

3.2 Studiekvalitetsforskriften

§ 2-1. Krav til systematisk kvalitetsarbeid – periodiske evalueringer

(2) Institusjonene skal gjennomføre periodiske evalueringer av studietilbudene sine. Representanter fra arbeids- eller samfunnsliv, studenter og eksterne sakkyndige som er relevante for studietilbudet, skal bidra i evalueringene. Evalueringsresultatene skal være offentlige.

Vurdering

Periodiske evalueringer ved OsloMet består av en selvevaluering basert på tidligere kvalitetsrapporter og en ekstern evaluering gjennomført av en sakkyndig komite. Kvalitetssystemet angir at OsloMet skal foreta slik ekstern evaluering av studietilbudene hvert sjette år, og det er fakultetene som fastsetter mandat for den sakkyndige komiteen som skal foreta evalueringen. Ved periodiske evalueringer av bachelor-, master- og ph.d.-programmene skal kvaliteten i studieprogrammene i større grad vurderes ut fra strategiske og eksterne hensyn enn i de årlige programevalueringene. På denne måten sikres det tilbakemeldinger fra arbeids- og samfunnsliv om arbeidslivsrelevansen i utdanningene ved OsloMet.

Utdanningsutvalget ved OsloMet har fastsatt *Retningslinjer for periodiske evalueringer*, som gjelder for alle studietilbudene, inkludert ph.d. Ifølge disse retningslinjene skal alle gradsstudier og andre avsluttende utdanninger av omfang 60–120 studiepoeng evalueres tre år etter etablering, og deretter hvert sjette år. Utdanningsutvalget fastsetter plan for periodiske evalueringer, men kan som en del av et tilsyn be fakultetene om å igangsette evaluering av enkeltstudier. Det kommer tydelig frem av retningslinjene at selvevalueringen skal «omfatte en vurdering av studiets tilstand etter bestemmelser om akkreditering i studiekvalitetsforskriften og studietilsynsforskriften både tre år etter etablering og periodisk.»³

De periodiske evalueringene som universitetet har dokumentert, er tilgjengelige på OsloMets nettsider. Det kommer også tydelig frem av retningslinjene at disse som hovedregel er offentlige.

Konklusjon

Kravet i studiekvalitetsforskriften § 2-1 (2) er oppfylt.

³ Dokumentasjon institusjonsnivå, s. 445

3.3 Studietilsynsforskriften

§ 4-1 (1) Forankring i strategi og dekning av vesentlige områder for kvaliteten på studentenes læringsutbytte

Institusjonens kvalitetsarbeid skal være forankret i en strategi og dekke alle vesentlige områder av betydning for kvaliteten på studentenes læringsutbytte.

Vurdering

OsloMets kvalitetsarbeid er forankret i universitetets strategi, *Strategi 2024. Ny viten – ny praksis*, der det slås fast at institusjonens utdanninger skal ha høy internasjonal kvalitet. Kvalitetsarbeidet er også forankret i universitetets *Handlingsplan for utdanning 2018-2021*, som operasjonaliserer de strategiske målene på utdanningsområdet. Handlingsplanen har til hensikt å bidra til systematisk og målrettet arbeid med utdanningskvalitet og har definert tre prioriterte satsningsområder: 1. samhandling med arbeidsliv, 2. forskningsbasert utdanning og 3. helhetlig læringsmiljø. Digitalisering og internasjonalisering er angitt som to tilleggsområder som går på tvers av disse tre.

Institusjonens kvalitetsarbeid er videre forankret og beskrevet i *System for kvalitetssikring og kvalitetsutvikling av utdanningene ved OsloMet*. Systemet bygger på de fem kvalitetsdimensjonene som er beskrevet i kapittel 2 (inntakskvalitet, kvalitet på infrastruktur og informasjon, kvalitet på program, kvalitet på faglig utbytte og samfunnsrelevans), med tilhørende indikatorer. I tillegg er kvalitetssikring av faglig veiledning og oppfølging samt kvalitetssikring av veiledet praksis omtalt i egne delkapitler. Komiteens vurdering er at de fem kvalitetsdimensjonene, sammen med omtalen av kvalitetssikring av faglig veiledning og veiledet praksis, samlet sett dekker vesentlige områder av betydning for kvaliteten på studentenes læringsutbytte ved OsloMet. Kvalitetsdimensjonene kan også gjenfinnes i kvalitetsrapportene på alle nivåer.

Avslutningsvis bør det nevnes at det finnes flere prosjekter og insentivordninger på institusjonsnivå som viser hvordan OsloMet arbeider strategisk med kvalitetssikring og kvalitetsutvikling. Komiteen vil trekke frem arbeidet med digitalisering (herunder DIGIN), vedtak om etableringen av en felles enhet for etter- og videreutdanning, plan for økt kvalitet i OsloMets grunnskolelærerutdanninger, *Den gode studentopplevelsen*, *Studiekvalitetsprisen*, pågående arbeid med *Arbeidslivsportalen*, oppfølging av prosjektet om internasjonalisering samt OsloMets mål om å tilby Norges beste bachelor i sykepleie. Disse prosjektene og ordningene sier noe om retningen for kvalitetsarbeidet ved OsloMet, og de er, eller kan være, av betydning for kvaliteten på studentenes læringsutbytte.

Konklusjon

Kravet i studietilsynsforskriften § 4-1 (1) er oppfylt.

§ 4-1 (2) Forankring i styre og ledelse og fremming av kvalitetskultur

Kvalitetsarbeidet skal være forankret i institusjonens styre og ledelse på alle nivåer. Institusjonen skal gjennom kvalitetsarbeidet bidra til å fremme en kvalitetskultur blant ansatte og studenter.

Vurdering

Forankring

Kvalitetsarbeidet ved OsloMet er forankret i universitetsstyret, som har det overordnede ansvaret for at den faglige virksomheten holder høy kvalitet. Styret behandler hvert år institusjonens kvalitetsrapport og gir føringer og styringssignaler om satsningsområder og prioriteringer. I tillegg bidrar styret til å utvikle OsloMets studieportefølje. Gjennom samtaler på institusjonsbesøket fikk komiteen inntrykk av at styret fremover kan tenke seg et mer nyansert bilde av kvalitetstilstanden ved OsloMet, både hva som fungerer så bra at det burde fremheves bedre, og hvilke utfordringer kvalitetsarbeidet fanger opp. Komiteen forstod det slik at bakgrunnen for denne uttalelsen var at presentasjonen av de sammenstilte resultatene i kvalitetsrapportene kun gir et gjennomsnittsbilde til styret, og at institusjonen kan gå glipp av eksempler på gode praksiser ved å presentere resultatene slik.

Kvalitetsarbeidet ved OsloMet er også forankret i universitetsledelsen. Rektor har ansvar for å ta tiltakene og føringene fra styret til videre behandling i institusjonens årlige styringsdialogmøter med fakultetenes ledergrupper. Kvalitetsarbeidet er videre forankret i den øvrige ledelsesstrukturen på universitetet. Både dekaner, senterledere, instituttledere og studieledere har mandater for sine roller og oppgaver i kvalitetssystemet og har, etter komiteens oppfatning, god kontakt både nedover og oppover i rapporteringskjeden.

Utdanningsutvalget (UU) og doktorgradsutvalget (DGU) har sentrale roller i kvalitetsarbeidet ved OsloMet. Begge utvalgene skal bidra til å utvikle utdanningene og sørge for en helhetlig strategi for alle tre sykluser (bachelor, master og ph.d.). Utvalgene skal gi råd til institusjonsledelsen på aktuelle områder, og i enkelte saker har de delegert beslutningsmyndighet. Komiteens oppfatning er at UU og DGU, som finnes både sentralt og på fakultetsnivå, arbeider godt med spørsmål knyttet til utdanningskvalitet. Komiteen har imidlertid noen synspunkter på det nylig vedtatte forslaget ved OsloMet om å slå sammen det sentrale UU og DGU. Hensikten med sammenslåingen, som handler om å skape bedre sammenheng mellom alle tre utdanningsykluser ved OsloMet, er god. Spørsmålet er om fordelene går på bekostning av noe. Komiteen vil særlig uttrykke bekymring for mulig svekket medbestemmelse for ph.d.-kandidatene i det nye utvalget, da deres representasjon vil synke betraktelig. Komiteen ser også at det muligens kan bli mindre tid som vies til på-tvers-tenkning for selve ph.d.-programmene, noe som ikke er enkelt å ivareta i de fakultetsvise DGU-ene. Enkelte av OsloMet sine doktorgradsstudier er relativt unge, mens det eldste strekker seg 15 år tilbake. Både godt etablerte studier og nyetablerte studier kan ha stor nytte av å diskutere på tvers. Komiteen vil derfor oppfordre OsloMet til å evaluere den nye utvalgsordningen etter et par år, være observante på tematikk som står i fare for å få for lite oppmerksomhet, og vurdere å etablere fora for erfaringsdeling for ikke å gå glipp av læring på tvers av fakultetsgrensene.

Kvalitetskultur

Komiteen opplevde ved institusjonsbesøket at OsloMet har mange ansatte og studenter som er engasjert i kvalitetsarbeid, og at mye av kvalitetsarbeidet fungerer på en slik måte at både ansatte og studenter er med på å fremme en felles kvalitetskultur ved institusjonen. OsloMet har en tydelig strategi som fremmer felles verdier og normer for hva institusjonen anser som høy kvalitet.

Kvalitetssystemet er en del av denne kulturen, og kommer særlig til syne gjennom rapporteringssystemet, men etter hva komiteen erfarte på institusjonsbesøket, refereres det sjelden til kvalitetsdimensjonene i kvalitetssystemet. Dette kan ha vært tilfeldig, men komiteen oppfordrer OsloMet til å sørge for god forankring, også av kvalitetsdimensjonene, når systemet revideres.

Å fremme en kvalitetskultur er også forbundet med en organisasjonsstruktur som legger til rette for inkludering og medvirkning. Dette gjør OsloMet på en god måte – både ansatte og studenter er sikret gode medvirkningsvilkår. I kvalitetssystemet understreker OsloMet at studentene både har rett til, og ansvar for, å engasjere seg i egen utdanning.

Kvalitetskulturen ved OsloMet har imidlertid noen forbedringsområder når det gjelder åpenhet og kunnskapsdeling. Å fremme en kvalitetskultur blant ansatte og studenter innebærer også å gjøre kvalitetsarbeidet transparent og tilgjengelig, slik at ansatte og studenter får mulighet til å bli reelt medvirkende i institusjonens arbeid med utvikling og forbedring av utdanningene. Komiteen vil peke på tre punkter der OsloMet har forbedringspotensial i å utvikle kvalitetskultur. Det første gjelder *tilbakemeldingsløyfer* i kvalitetsarbeidet. Ved institusjonsbesøket oppfattet komiteen økt transparens som et sterkt ønske fra studentene, og OsloMet er allerede klar over denne problemstillingen. Komiteen anbefaler OsloMet å gjøre evalueringresultater fra studentundersøkelser lettere tilgjengelig for studentene, enten i Canvas, på nettsidene eller ved at emneansvarlig informerer studentene om slike resultater, og deretter rapporterer at dette er gjort. Tilbakemeldingsløyferne blir nærmere omtalt under krav 4-1 (5).

Det andre forbedringsområdet gjelder *evalueringskultur*. Komiteens vurdering er at frihet i evalueringsmetode kan være bra for å ivareta enkelte emners egenart, men at det ikke er bra når studenter er urolige for manglende anonymisering. Denne problemstillingen utdypes senere i rapporten. Komiteen anbefaler at OsloMet diskuterer med Studentparlamentet hva som kan være hensiktsmessige og effektive former for emneevalueringer.

Det tredje området gjelder *informasjonsflyt*. Slik komiteen oppfatter det, er det noen utfordringer knyttet til OsloMet sine nettsider, noe institusjonen selv er klar over og arbeider med. Dette henger også sammen med punktet om tilbakemeldingsløyfer. Komiteens vurdering er at OsloMet ikke kun bør se på tekniske løsninger, men samtidig arbeide aktivt for en kultur for informasjonsflyt og transparens.

Studentmedvirkning

Studenter skal være representert i alle styrer, råd og utvalg ved institusjonen – alle bestemmende organ ved OsloMet skal ha minst 20 prosent studentrepresentasjon. I tillegg får studentene mulighet til å delta i rådgivende utvalg. Leder av Studentparlamentet er medlem i rektors ledergruppe. I tillegg har prorektor for utdanning og studiedirektør jevnlig møter med Studentparlamentet, der aktuelle saker diskuteres. Ph.d.-studentene har sitt eget ph.d.-forum, som tar opp saker som berører ph.d.-kandidatenes faglige utvikling og praktiske arbeidsvilkår. Ph.d.-studentene er også representert i doktorgradsutvalgene på fakultets- og institusjonsnivå og i FoU-utvalget sentralt. Som omtalt ovenfor

er det nylig vedtatt at det sentrale doktorgradsutvalget skal slå seg sammen med det sentrale utdanningsutvalget. I en slik sammenslåing vil ph.d.-studentene miste noe representasjon.

Det er også noen utfordringer knyttet til studentmedvirkning på OsloMet. Deltakelse i studentdemokratiet varierer, og verv som studenttillitsvalgt på for den enkelte klasse står ofte ubemannet. Dette gjør studentmedvirkningen mer sårbar. Komiteen registrerer også, både gjennom dokumentasjonen og institusjonsbesøket, at det er ganske stor forskjell i hvordan Studentparlamentet og ledelsen ved OsloMet oppfatter at studentmedvirkningen og samarbeidet fungerer. En av sakene som Studentparlamentet er særlig opptatt av, er å sikre nok tillitsvalgte. På institusjonsbesøket fikk komiteen innsikt i hvordan et digitalt tillitsvalgtregister kan hjelpe til med både å holde oversikt over alle de tillitsvalgte og bidra til at alle får informasjon om den årlige *Tillitsvalgtkonferansen*, som komiteen anser som et godt sentralt opplæringstiltak. Per dags dato finnes ikke et optimalt digitalt register, noe som i siste instans er med på å forringe studentenes mulighet til å påvirke og bidra til kvalitetsarbeidet ved institusjonen. Komiteen anbefaler at OsloMet oppretter et åpent register som i tilstrekkelig grad ivaretar behov for oversikt og informasjonsflyt.

En annen utfordring som ble nevnt av studentene, og som henger sammen med utfordringer knyttet til tillitsvalgtrepresentasjon, er medvirkningsmuligheten på emnerapportene. Studentene og studenttillitsvalgte skal, ifølge systemet og så langt det lar seg gjøre, bekrefte eller komme med tilbakemelding på innholdet i emnerapportene. Komiteens anbefaling er at OsloMet ser nærmere på hvordan dette fungerer i praksis, og eventuelt igangsetter tiltak for å sikre denne formen for studentmedvirkning på emnenivå.

Konklusjon

Kravene i studietilsynsforordningen § 4-1 (2) er oppfylt.

§ 4-1 (3) Ordninger for systematisk kontroll av forskriftskrav

Institusjonen skal ha ordninger for systematisk å kontrollere at alle studietilbud tilfredsstillere kravene i forskrift om kvalitetssikring og kvalitetsutvikling i høyere utdanning og fagskoleutdanning § 3-1 til § 3-4 og kapittel 2 i denne forskrift.

Vurdering

Utdanningsutvalget vedtok 15. mars 2018 *Retningslinjer for etablering av nye studier og utarbeiding av program- og emneplaner ved OsloMet – storbyuniversitetet*. Disse retningslinjene inneholder også rutiner for utvikling av nye studier (utredningssøknader), nedleggelse av studier og oppheving av grader. I retningslinjene er det også angitt en delegasjonsmatrise som gir oversikt over ansvar og myndighet i forbindelse med de ulike prosessene.

Akkreditering av nye studietilbud

Som institusjonsakkreditert universitet har OsloMet myndighet til selv å etablere studier på alle nivåer. Universitetets rutiner går ut på at det må søkes om etablering av alle nye studier, uavhengig av studiets omfang (antall studiepoeng) og nivå. Det er fakultetet som har ansvar for å lage overslag over hva utviklingen av et nytt studium vil koste.

For nye gradsstudier skal det innhentes eksterne synspunkter på utkast til studieplan samt informasjon om behov og etterspørsel for studietilbudet. Dette kan være synspunkter fra et utvalg av utdanningsinstitusjoner, aktuelle samarbeidspartnere, brukergrupper eller andre. Fakultetet må redegjøre for hvordan det forholder seg til innspillene som kommer inn.

For søknader om akkreditering av nye ph.d.-studier oppnevnes det en ekstern sakkyndig komitee. Basert på søknaden og et institusjonsbesøk (én dag), skal de sakkyndige gjøre en faglig vurdering.

Revidering av akkrediterte studietilbud

Siden 2017 har OsloMet brukt den årlige kvalitetsrapporteringen for systematisk å kontrollere at alle studietilbud tilfredsstillere kravene i studiekvalitetsforskriften og studietilsynsforskriften. Malen for kvalitetsrapportering på studieprogramnivå angir hvilke krav det skal redegjøres for. Resultater fra programrapportene tas inn i instituttrapportene, og en samlet vurdering av studietilbudene ved hvert fakultet gjøres rede for i fakultetsrapportene. Det er også utarbeidet en sjekklister til hjelp i dette arbeidet, og malen for denne sjekklisten er blitt forelagt komiteen. Komiteen finner at malene og rutinene er tilfredsstillende, men vil bemerke at det er noe usikkert om alle aktuelle aktører ved OsloMet følger systemet. Dette vises ved at det varierer hvor godt OsloMet kan dokumentere at kravet er oppfylt i de eksemplene komiteen har fått. Komiteen vil understreke hvor viktig det er at ledere på alle nivåer passer på at dette blir fulgt opp. I sum er komiteen av den oppfatning at rutinene er gode, men det er noen svakheter og variasjoner i implementeringen.

Imidlertid styrkes OsloMets rutiner for revidering av akkrediterte studietilbud ved at de også har rutiner for internt tilsyn med utdanningskvalitet i sine studier. Det er utdanningsutvalget ved OsloMet som følger opp arbeidet med utdanningskvalitet på overordnet nivå, og de kan gjennom den interne tilsynsordningen følge opp enkelte områder eller utdanninger der det er behov for eller ønske om særskilt fokus eller kvalitetssikring. Tilsynet fra institusjonsnivå skal bidra til kunnskap om og kvalitetssikring og -utvikling av OsloMets studieportefølje. Utdanningsutvalget har hovedansvar for tilsynsvirksomheten, men rektor kan også be om tilsyn på eget initiativ. De ulike typene tilsyn er 1)

tematisk tilsyn og 2) behovsrettet tilsyn. Sistnevnte er en form for tilsyn som fremkommer av et særlig behov for kvalitetssikring av et studium, et fagmiljø eller andre grunnleggende forutsetninger for kvalitetskravene. Tilsynene gjennomføres av avdeling for utdanning, eventuelt i samarbeid med fakultet. Rapport fra tilsynet behandles av utdanningsutvalget, som kan gi råd eller fastsette tiltak for eventuell videre oppfølging av kvaliteten i studiet.

Konklusjon

Kravet i studietilsynsforskriften § 4-1 (3) er oppfylt.

§ 4-1 (4) Systematisk innhenting av informasjon

Institusjonen skal systematisk innhente informasjon fra relevante kilder for å kunne vurdere kvaliteten i alle studietilbud.

Vurdering

OsloMet samler systematisk inn informasjon på emne-, program-, institutt- og fakultetsnivå, og denne informasjonen analyseres først lokalt, slik at kunnskapen bidrar til kvalitetsutvikling så raskt som mulig, og på lavest mulig nivå. Informasjonen sammenfattes i emne-, program-, institutt- og fakultetsrapporter, og til slutt i institusjonens overordnede kvalitetsrapport. Alle rapportene følger fastsatte maler med tydelige måltavler og tiltakslistene. I forbindelse med den pågående revideringen av kvalitetssystemet er disse malene forenklet, og ansatte ga under institusjonsbesøket uttrykk for at dette er en positiv utvikling.

Kvalitetssystemet ved OsloMet har en rekke kilder som danner grunnlag for kunnskap om kvaliteten i utdanningene. Institusjonen henter inn informasjon fra faglige vurderinger og forskningsprosjekter, internasjonale rangeringer og tallmateriale fra Tableau, DBH med mer. I tillegg til nasjonale studentundersøkelser som *Studiebarometeret*, *Underviserundersøkelsen* og *Studentenes helse- og trivselsundersøkelse* (SHoT) gjennomfører OsloMet egne undersøkelser som *Sisteårsstudenten*, *Kandidatundersøkelsen* og *Arbeidsgiverundersøkelsen*. OsloMet har også en styringsportal med utvalgte indikatorer samt en arbeidslivsportal for praksis, som er under utvikling. Emneevalueringene er sentrale kilder til informasjon, og den årlige ph.d.-undersøkelsen og kandidatenes årlige fremdriftsrapport danner grunnlaget for kvalitetsutviklingen ved doktorgradsprogrammene.

Studentevalueringer

Det er tydelig for komiteen at universitetet anser studentevalueringer som en viktig kilde i sitt kvalitetsarbeid. Alle emnene som tilbys, skal evalueres av studentene hver gang de gjennomføres, enten gjennom midtveiseevalueringer eller sluttevalueringer. Evalueringsformen er valgfri, og OsloMet tilbyr en «Verktøykasse for evalueringer» på sine nettsider, med en oversikt over ulike evalueringemetoder.

I intervjuene under institusjonsbesøket, og i studentuttalelsen, ble det tydelig at mange av studentene ønsker seg en mer enhetlig form for evaluering. Dette er noe OsloMet er klar over, og institusjonen planlegger å ta i bruk en evaluering modul i Canvas. Denne modulen er under utvikling og kan bidra til en mer enhetlig evalueringsform. Samtidig var det flere ansatte som under institusjonsbesøket ga uttrykk for at det er store fordeler med å kunne tilpasse evalueringemetoden etter emnenes egenart og behov. Dette er komiteen enig i, men vi forstår samtidig synspunktene til studentene. Komiteen anbefaler derfor OsloMet å arbeide videre med den lokale tilpasningen av emneevalueringer, slik at den kan ivareta flere hensyn, som emners egenart og behov for skriftliggjøring. Komiteen vil oppmuntre OsloMet til å gjennomføre formative, muntlige evalueringer med studentgruppene, i tillegg til skriftlige evalueringer. Ved behov kan disse være anonyme, ved at underviseren ikke nødvendigvis deltar, men at studentene leverer skriftlig dokumentasjon på studentenes samlede synspunkter. Uansett bør resultatene av emneevalueringene oppsummeres og gjøres tilgjengelig i en rapport.

Kvalitetssystemet ved OsloMet produserer et stort kildemateriale. Dokumentasjonen og samtaler under institusjonsbesøket bekreftet dette inntrykket. Blant annet viser det seg at én

studentundersøkelse, *Førsteårsstudenten*, allerede er avvirket, nettopp fordi blant annet studenter og ansatte meldte fra om at det pågikk for mange undersøkelser for ofte. For stor mengde emneevalueringer kombinert med andre undersøkelser kan potensielt lede til evalueringstretthet og lav deltagelse. Dette utgjør særlig en risiko dersom resultatene fra evalueringene ikke synliggjøres for studentene. Komiteen vil derfor oppfordre OsloMet til jevnlig å vurdere mengden og håndteringen av ulike kilder, slik at både datamengden og kildevariasjonen fungerer etter hensikten. Universitetet kan med fordel vurdere hyppigheten til de ulike undersøkelsene og kildegrunnet i informasjonen kvalitetssystemet frembringer.

Evaluering av praksis

OsloMet har retningslinjer og maler for evaluering av praksis. Evaluering skal skje underveis eller i slutten av praksisperioden, og emneansvarlig og praksisveileder følger opp studentene. Praksisstedet skal evaluere sine erfaringer fra samarbeidet med OsloMet. Emneansvarlig skriver rapporten og foreslår forbedringstiltak som trekkes inn i rapportene på program-, institutt-, fakultets- og institusjonsnivå. I løpet av intervjuene under institusjonsbesøket kom det frem at kvalitetssikring av praksis har forbedringspotensial når det gjelder kommunikasjonen mellom universitetet og praksisstedene.

Universitetet satser på løsninger knyttet til kommunikasjon med praksisstedene blant annet ved utviklingen av *Arbeidslivsportalen*, en digital løsning for samarbeid mellom studenter, institusjoner og aktører fra arbeidslivet. Portalen skal bidra til å sikre studenter faglig relevante praksisplasser ved å effektivisere samarbeidet mellom de involverte partene og forenkle og standardisere de administrative prosessene knyttet til studentpraksis. På sikt skal *Arbeidslivsportalen* bli til en nasjonal portal og en kontaktflate mellom utdanning og arbeidslivet.

Eksterne perspektiver

Det eksterne perspektivet på emnenivå blir ivaretatt av både eksterne aktører, fagfeller og tilsynssensorer. Ekstern evaluering på studieprogramnivå skjer gjennom periodisk evaluering, som beskrevet tidligere i rapporten. Tilsynssensorer rapporterer til institutt- eller studieleder. Det eksterne perspektivet i utdanningene sikres i tillegg ved ekstern representasjon i råd og styre ved universitetet.

Konklusjon

Kravet i studietilsynsforskriften § 4-1 (4) er oppfylt.

§ 4-1 (5) Bruk av kunnskap fra kvalitetsarbeidet

Kunnskap fra kvalitetsarbeidet skal brukes til å utvikle kvaliteten i studietilbudene og avdekke eventuelt sviktende kvalitet. Sviktende kvalitet skal rettes opp innen rimelig tid.

Vurdering

Bruk av kunnskap i kvalitetsarbeidet

Dokumentasjonen fra kvalitetsarbeidet ved OsloMet viser at ansvarlige personer på alle nivåer ved institusjonen vurderer og analyserer innsamlet informasjon og sammenfatter og produserer kunnskap om kvalitetsstilstanden. Fra emnerapporter utarbeidet av emneansvarlig, til sammenstillingen av store nasjonale undersøkelser av ansatte ved avdeling for utdanning, leder dette kvalitetsarbeidet til prioriterte tiltak og oppfølgingspunkter i institusjonens kvalitetsrapporter. Kvalitetsrapportene inneholder konkrete eksempler og refleksjoner hvor datagrunnlaget fra ulike kilder brukes aktivt, og til sammen dekker disse kildene alle aspektene av OsloMets fem kvalitetsdimensjoner. Handlingsplaner og tiltak blir foreslått og fulgt opp på bakgrunn av resultatene fra kvalitetsarbeidet på alle nivåene i organisasjonen.

OsloMet viser også gjennom dokumentasjon flere eksempler på at informasjon fra kvalitetsarbeidet har ført til endringer i studietilbudene ved institusjonen. Dybden i vurderingene og refleksjonene er noe varierende i de ulike kvalitetsrapportene. Rapportene og redegjørelsene viser at institusjonen i all hovedsak følger kvalitetssystemet sitt, men det fremgår av redegjørelsen at OsloMet ser forbedringspotensial når det gjelder informasjon om tidligere evalueringer, tilbakemeldinger på oppfølgings tiltak og resultater av kvalitetsarbeidet. Dette etterlyses også av studentene, både i Studentparlamentets uttalelse til komiteen og under institusjonsbesøket.

Avdekke og rette opp sviktende kvalitet

OsloMet viser i dokumentasjonen til flere eksempler på emnenivå hvor undervisere har iverksatt tiltak på bakgrunn av studentenes tilbakemeldinger. I *videreutdanning i digital kompetanse for lærere* ble antall innleveringer justert, og tilbudet med digitale læringsressurser økt som følge av tilbakemeldinger fra studentene. Ifølge programrapporten for *master i produktdesign* ble et emne som fungerte dårlig, erstattet av et nytt emne. Evalueringene av praksisemner viste at studentene var minst fornøyd med dialog og samarbeid mellom praksissted og institusjonen, og OsloMet igangsatte derfor tiltak for å revidere avtaler med sine praksispartnere.

Et annet eksempel på tiltak for å forbedre kvaliteten kommer frem av programrapporten til *ph.d. i utdanningsvitenskap for lærerutdanning*, hvor inntakskvaliteten ble sikret ved å vedta minstekrav for opptak (karakteren B på masteroppgaven). Kvaliteten på et studieprogram ved samme fakultet ble også forbedret ved å innføre to nye emner etter forslag fra forskningsgruppene.

I redegjørelsen fra OsloMet kommer det frem at institusjonen ikke systematisk har innhentet *skriftlig* informasjon for enkelte videreutdanninger. Denne praksisen har universitetet nå rettet opp i. I tillegg har OsloMet besluttet å etablere en egen enhet for etter- og videreutdanning, noe komiteen vurderer som et positivt bidrag for å styrke kvalitetsarbeidet for denne typen utdanninger ved universitetet.

Komiteen har ikke sett noe i dokumentasjon som tilsier at OsloMet ikke retter opp sviktende kvalitet innen rimelig tid.

Informasjon om kvalitetsarbeidet

OsloMet skriver i sin redegjørelse og bekreftet under intervjuene at institusjonen er klar over utfordringen med for lav studentdeltakelse i undersøkelser, og henviser selv til en mulig årsakssammenheng mellom den lave deltagelsen og utfordringer knyttet til informasjonshåndtering. Komiteen er av den oppfatning at informasjon om forbedringstiltak, dvs. tilbakemelding på oppfølgingen av undersøkelsene, vil kunne bidra til økt opplevd nytteverdi for studentene. OsloMet viser selv til eksempler hvor klasser snakker om dette på første undervisningstime i et emne. Et eksempel er *bachelor i sykepleie* hvor undervisere ved oppstart av hvert emne skal orientere studentene om tiltak og endringer basert på tidligere evalueringer, og forklare studentenes rolle og ansvar i emneevalueringene. Et annet eksempel som skiller seg fra andre programmer, er praksis ved *ph.d. i utdanningsvitenskap for lærerutdanning*. Programmet har utviklet en egen intern og digital samhandlingsside på Sharepoint, hvor all informasjon om programmet, inkludert emneevalueringer og kvalitetsrapporter, er samlet og tilgjengelig for kandidatene. Ifølge dokumentasjonen er denne løsningen midlertidig «i påvente av bedre fellesløsninger»⁴. Dette oppfatter komiteen som eksempler på gode løsninger, og vi vil oppfordre universitetet til å arbeide målrettet for å sikre tilbakemeldingsløyene for alle utdanningene ved OsloMet.

Komiteen vurderer at OsloMet bruker kunnskapen fra kvalitetsarbeidet til å avdekke sviktende kvalitet og på så måte utvikle kvaliteten i studietilbudene. Samtidig ser komiteen at etterlevelsen av systemet kan forbedres, særlig med tanke på å gi studentene tilbakemeldinger på resultatene av kvalitetsarbeidet. Komiteen anbefaler derfor at OsloMet tar grep for å rette opp i dette.

Konklusjon

Kravene i studietilsynsforskriften § 4-1 (5) er oppfylt.

⁴ Dokumentasjon ph.d-program, s. 8

§ 4-1 (6) Vurdering og utvikling av institusjonens studieportefølje

Resultater fra kvalitetsarbeidet skal inngå i kunnskapsgrunnlaget ved vurdering og strategisk utvikling av institusjonens samlede studieportefølje.

Vurdering

I sin redegjørelse skriver OsloMet at arbeidet med institusjonens studieportefølje skjer på bakgrunn av signaler fra politisk hold, samfunns- og arbeidsliv og universitetets faglige profil. Universitetets studieportefølje er også tema i institusjonsledelsens styringsdialogmøter og oppdragsbrev til fakultet- og senterledelsen. OsloMet har utarbeidet en egen analysemodell for studieporteføljestyring (sist endret av styret ved HiOA i 2015). Med utgangspunkt i analysemodellens fire dimensjoner (1. samfunnsmessig etterspørsel / strategisk betydning, 2. rekruttering, 3. faglig bærekraft og 4. økonomisk bærekraft) har universitetet utført gjennomganger av studieporteføljen på institusjonsnivå.

Som beskrevet under krav 4-1 (3) har OsloMet retningslinjer for hvordan institusjonen skal arbeide med utvikling og etablering av nye studier, program- og emneplaners innhold og utforming samt nedleggelse av studier og oppheving av grader. Det kommer frem av retningslinjene knyttet til oppretting av nye studier at institusjonen skal gjøre vurderinger i henhold til institusjonens strategiske planer og studieportefølje. Ansvar ligger ved det enkelte fakultet, og i tillegg skal utdannings-, doktorgrads- og FoU-utvalgene bidra inn i arbeidet. Komiteen ser positivt på at de sentrale utvalgene er involvert i dette arbeidet.

I dokumentasjonen viser OsloMet eksempler på studier og emner som legges ned på bakgrunn av tilbakemeldinger fra studentundersøkelser, kandidatundersøkelser og eksterne rapporter. Et eksempel er studieprogrammet *bachelor i samfunnsernæring* ved Fakultet for helsevitenskap, hvor informasjonen fra kvalitetsarbeidet viste utfordringer knyttet til inntakskvalitet, gjennomføring og samfunnsrelevans. Etter en ekstern evaluering besluttet fakultetet å avvikle programmet og heller satse på fagområdet som mastergrad. På bakgrunn av kvalitetsarbeidet på institutt- og fakultetsnivå fattet styret vedtak om å avvikle bachelorprogrammet i samfunnsernæring. Eksempelet viser at kvalitetssikringssystemet ved OsloMet har fanget opp avvik i henhold til kvalitetsdimensjonene, med det resultat at et studieprogram ble nedlagt. I tillegg ledet dette arbeidet til en endring i masterporteføljen ved fakultetet. Et eksempel på at kunnskap fra kvalitetsarbeidet har ført til strategisk utvikling av studieporteføljen, er kandidatundersøkelsen fra 2016, hvor daværende HiOA gjennomførte en undersøkelse av alle masterprogrammernes samfunnsrelevans. Dokumentasjonen fra OsloMet viser at funnene fra denne undersøkelsen blant annet ble brukt til å utvikle en tydeligere spesialisering i masterprogrammet i produktdesign ved Fakultet for teknologi, kunst og design.

Systematiske ordninger for arbeidet med OsloMets samlede studieportefølje er en del av institusjonens kvalitetssystem. Dokumentasjonen universitetet har sendt til NOKUT, viser at resultatene fra kvalitetsarbeidet inngår i kunnskapsgrunnlaget, men komiteen vurderer at deler av prosessene knyttet til studieporteføljestyringen fremstår som noe uklare, og at kunnskapsgrunnlaget er omfattende. Universitetet redegjør selv for at det i forbindelse med revideringen av kvalitetssystemet skal utarbeides et årshjul for arbeidet med studieporteføljen, samt at de nyopprettede sentrale fakultetsstyrene vil fastsette strategiske planer for fakultetenes studieportefølje. I oppdragsbrev for 2019 fra rektor til divisjon for utdanning og bibliotek v/prorektor står det i ett av punktene:

Forbedre prosessene ved etablering av studieprogrammer og bedre strategisk utvikling og styring av institusjonens samlede studieportefølje. (Institusjonsnivå, vedlegg 112)

Denne oppfølgingen viser at OsloMet planlegger å arbeide mer målrettet med kvalitetsarbeidet knyttet til studieporteføljeutviklingen. Komiteen vurderer at revideringen av kvalitetssystemet, utarbeidelsen av et årshjul og strategiske planer på fakultets- og institusjonsnivå til sammen er gode planer for å oppnå mer systematikk og enda bedre styring av institusjonens studieportefølje. Komiteen vil i den forbindelse understreke hvor viktig det er at de sentrale utvalgene ved institusjonen bidrar til fruktbare diskusjoner knyttet til kontinuerlig utvikling av institusjonens studieportefølje.

Konklusjon

Kravene i studietilsynsforskriften § 4-1 (6) er oppfylt.

4 Komiteens helhetlige vurdering og konklusjon for institusjonens systematiske kvalitetsarbeid

Konklusjon

Det systematiske kvalitetsarbeidet ved *OsloMet - storbyuniversitetet* er tilfredsstillende: Alle krav i universitets- og høyskoleloven §§ 1-6 og 4-3 (4), studiekvalitetsforskriften § 2-1 (2) og studietilsynsforskriften § 4-1 er oppfylt. De sakkyndige har tillit til at institusjonens systematiske kvalitetsarbeid sikrer og videreutvikler utdanningskvaliteten.

Komiteens kommentarer til konklusjonen

Komiteens vurdering er at OsloMet arbeider målrettet med utdanningskvalitet. OsloMets planer viser at universitetet er ambisiøse i sine mål for utdanningene, og at informasjon og tilbakemelding hentes fra mange kilder.

Komiteen ser noen utfordringer når det gjelder tilbakemeldingsløfene og informasjonsflyten i organisasjonen samt oppfølgingen av rutinene for systematisk kontroll av at alle studietilbud tilfredsstiller gjeldende forskriftskrav. Når det er sagt, viser OsloMets ledelse at de er bevisst svakhetene i kvalitetsarbeidet. Komiteen har tillit til at universitetet vil arbeide systematisk med å videreutvikle arbeidet. Dette vil kreve god samhandling mellom alle aktører i organisasjonen, på alle nivåer.

5 Vedlegg til komiteens rapport til NOKUT

Råd til videreutvikling av institusjonens systematiske kvalitetsarbeid

I tillegg til å vurdere om kvalitetsarbeidet oppfyller kravene i universitets- og høyskoleloven §§ 1-6 og 4-3 (4), studiekvalitetsforskriften § 2-1 (2) og studietilsynsforskriftens § 4-1, ligger det i komiteens mandat å gi råd om videreutvikling av kvalitetsarbeidet ved institusjonen.

Den sakkyndige komiteen vil gi OsloMet - storbyuniversitetet råd om å

- tydelig definere rollene i kvalitetssystemet i henhold til organisasjonsstruktur
- gjøre emnerapporter og utviklingstiltak tilgjengelige for studentene
- etablere et åpent register for studenttillitsvalgte
- forbedre oppfølgingen av rutinene knyttet til systematisk kontroll av at alle studietilbud tilfredsstillende gjeldende forskriftskrav
- sørge for god forankring i organisasjonen når kvalitetssystemet revideres
- evaluere det sammenslåtte UU og DGU etter tre år
- etablere et nettverk for erfaringsdeling innen forskerutdanningene for å sikre læring på tvers av fakultetene
- videreutvikle en kultur for økt informasjonsflyt og transparens
- utrede hvordan studentmedvirkningen i emneevalueringene fungerer i praksis, og eventuelt gjøre tilpasninger
- aktivt benytte læringsmiljøutvalget som en sparringspartner og aktør i arbeidet med utdanningskvalitet
- jevnlig vurdere mengden og håndteringen av ulike kilder, slik at både datamengden og kildevariasjonen fungerer etter hensikten